

Gyerekelügyelőként az Újvilágban!

Nagy Gyulával, a Közgazdaságtudományi Kar 3. éves gazdálkodási és menedzsment szakos hallgatójával beszélgettem, aki az előző nyáron közel 3 hónapot töltött az Egyesült Államok keleti részén Pennsylvania és New York állam határán található Island Lake Camp nevű gyerektáborban. Lássuk hogyan emlékszik vissza a nyári élményekre.

Közel: Mi motivált arra, hogy belevágj egy ilyen kalandba?

Először is az előző USA-ban tett látogatásom (középiskolában 1 évig cserediák voltam) során szerzett élményeim is motiváltak, de mivel én akkor csak a nyugati országrészben mozogtam, így a keleti részt is fel szerettem volna fedezni. Sok ismerősöm nem nagyon érti, miért kell olyan messzire menni, ha új dolgokkal szeretne megismerkedni az ember, én ilyenkor mindig csak mosolygok, mert engem valahogy nagyon megérintett az a másság, és eltérő életmód és gondolkodásmód, amivel az USA-ban találkoztam. Igazából nem is nagyon lehet ezt szavakba önteni, inkább meg kell tapasztalni. Másik motiváló erő a nyelvtanulás volt. Nem lényeges mennyi idő töltünk el idegen nyelvtérületen, ha nem használjuk az adott nyelvet, sajnos elég gyorsan elfelejtjük. Én ezt szerettem volna elkerülni, és mivel egy jó barátom is hasonló állásponton volt könnyebben belevágtam egy újabb utazásba.

Közel: Hogy sikerült kijutnotok a haveroddal?

A nyári diákmunka gondolata a tavalyi évben vetődött fel először bennünk és mivel a nyaralás örömétől sem szeretjük volna megfosztani magunkat, így a tábori munkán kívül más szóba sem jöhetett. Akkor még nem tudtunk sokat a nyári munkaközvetítő szervezetekről, de körvonalakban tudtuk mivel foglalkoznak. Mivel egyet sem ismertem, interneten rákerestem és az első oldalon a CCUSA-t dobta ki a Google. Igazából a többit nem is nagyon néztem, mert mikor megláttam, hogy Debrecenben is van képviselőjük, azonnal megtetszett ez a szervezet. A többi pedig már ment a maga útján. Interjú, jelentkezési lapok, vízuminterjú, valamint rövidített vizsgaidőszak.

Közel: Hogyan fogadott a kinti közeg?

Szerencsére a gyerekek a táborba érkezésünk után csak egy héttel érkeztek, szóval nem kellett beleugrani egyből a mély vízbe. Így az egy hét alatt bőven jutott idő a beilleszkedésre. Az egyik legfontosabb dolognak mégis azt tartom megemlíteni, hogy ezekbe a táborokba általában csak olyan emberek jönnek dolgozni, akik hasonló okokból jöttek ide, mint mi. Vagyis új embereket megismerni, gyerekekkel foglalkozni, és sokat szórakozni, sokat bulizni (ne értsetek félre a tábor területén tilos volt az alkohol és a dohányzás). Azok az emberek pedig, akik más állásponton voltak hamar lemorzsolódtak.

Közel: Mi volt a feladatod a táborban?

Szerencsére olyan munkát sikerült szereznem, amelyet amúgy is nagyon szeretek. Kenu-oktató voltam. Lényegében napi 3 órában kenu-t oktattam, és kettőben úszómesteri posztot töltöttem be, ami nagyrészt napozásból állt. Ez a

tábori munka könnyebbik része volt. A nehezebbik rész a gyerekefelügyelet volt. Igazából nem is felügyelet volt, hanem együtt lakni 13 sráccal (7-15 éves korosztály) két és fél hónapig. Lényegében napközben oktattam, késő délutántól pedig a sráccokkal foglalkoztam. Én szerencsére a 13 éves korosztályt fogtam ki, úgyhogy az esetek többségében könnyen szót értettem velük. Igazából ezek a gyerekek azért fizettek egy rakat pénzt, hogy jól érezzék magukat, és közben tanuljanak is valamit, és mivel a nap 100%-át velük töltjük, ezért mi ugyanúgy kivesszük a részünket a mókából. De őszintén megvallva és is rengeteget tanultam tőlük.

Közel: Mit csináltál a tábor után?

Tábor utáni terveimet sajnos az egyetemi kötelezettségeim keresztülhúzták, de még így is sikerült egy hetet New Yorkban eltölteni, ami kimondhatatlanul jó volt. A haverom, akivel kiutaztam, még egy hónapig járta az USA-t, számtalan élménnyel gazdagodva. Végül is az a pénz, amit a táborban kerestünk bőven elég volt arra, hogy 2 hétig vígan éldegéljünk az USA-ban, és egy rakat helyet meglátogassunk. Szerencsére az árfolyam ingadozástól sem kellett tartani.

Közel: Miért érzed hasznosnak a nyarat?

Nekem, mint már említettem a nyelvtanulás volt az elsődleges szempont, de ez az út végére teljesen megváltozott. Azok a személyes élmények, amelyeket a táborban szereztem, gyökeresen változtatták meg az emberekhez való hozzáállásomat, a fiatalabb korosztályról alkotott képemet. Nekem segített abban, hogy sokkal talpraesettebb legyek, és mivel a közgázon is ez az egyik legfontosabb, szerintem sokat fejlődött a problémamegoldó képességem is.

Közel: Anyagilag mennyire érte ez meg?

Ha a dolog anyagi oldalát vizsgáljuk, akkor azt vesszük észre, hogy a kiutazás költsége plusz a költőpénz (ami kb. 150-200e Ft) egy átlagos külföldi nyaralás költsége, amely nem csak megtérül a tábor végén a fizetés alkalmával, de még ugyanennyi vissza is jön. Mondjuk, természetesen meggazdagodni nem lehet ebből, de ha összevetjük a belőle származó pénzben nem kifejezhető nyereséget, messze megéri. Nekem a legfurább választ erre a kérdésre egy konyhán dolgozó magyar srác adta, vagyis, hogy ő azért jött ki dolgozni, hogy mikor visszamegy tudja finanszírozni a fesztiválokat. Végül is, ez is egy opció.

Közel: Idén nyáron tervezed a visszatérést?

Idén nyáron nagyon vissza szerettem volna menni, a tábor már a szerződést is elküldte, de közbejött egy soha vissza nem térő alkalom az egyetemen. Egy félévet Krakóban, majd egy teljes évet a Michigan-i Egyetemen tölteni, mindkét helyen BSc. diplomaszerezési lehetőséggel. Mivel a jelenlegi szakom nagyon hasonló az ottaniakhoz, ezért a tárgyaimat is sikerült beszámíttatni, valamit nem mellékesen az ösztöndíj is elég a megélhetéshez. A vicces az egészben az, hogy még így is gondolkodtam rajta, hogy inkább a tábort választom.

Közel: Végezetül mit tanácsolsz azon hallgatóknak, akik szeretnék magukat kipróbálni hasonló programokban?

Szerencsére mindig vannak olyanok, akik előző években már voltak kinn ilyen formában dolgozni, és én a helyetekben mindenképp megkeresném őket további tanácsokért, illetve az egyes szervezetek is szívesen adnak részletes felvilágosítást honlapukon, tájékoztató előadásokon. Nagyon fontos megemlítenem, hogy mivel mindannyian különbözőek vagyunk, ezért nem várható el, hogy mindannyian ugyanolyan mértékben rajongjunk a gyerekekért. Ezért ha még mindig táborigényekben gondolkodtok, ajánlom a kisegítő személyzeti munkát (konyhai, mosodai, karbantartói munkakör). Ez sokkal könnyebb abból a szempontból, hogy kevésbé stresszes, mivel nincs akkora felelősség a vállatokon. Utolsósorban pedig ne feledkezzünk meg arról, hogy sajnos a gyerekefelügyelői munka igen jó nyelvtudást igényel, mivel a gyerekek ugye sokat kérdezősködnek. Igazából én egy idő után ezt abszolút nem éreztem munkának, inkább szórakozásnak, és ami szerintem a legfontosabb ugyanúgy tiszteltek, mint bármely más dolgozót a táborban.

A cikket készítette: Marozsán Gergely